

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr. Péntek Árpád ügyvéd által képviselt I.r., II.r. és III.r. **felpereseknek** dr. Kaczub Péter ügyvéd által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránti perében a Veszprém Megyei Bíróság 2009. február hó 18. napján meghozott 5.P.20.750/2008/15. számú ítélete ellen az alperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság kijavított ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni az I-II.r. felperes részére fejenként járóan 10.000,- - 10.000,- (Tízezer-Tízezer) forint, a III.r. felperes részére 70.000,- forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A megyei bíróság az ítéletében - egyebek mellett - kötelezte az alperest a III.r. felperes részére 15 napon belül 5.395.187,- forint tőke, abból 2.776.781,- forint után 2005. április 8-tól, 1.575.509,- forint után 2008. május 29-től, 378.897,- forint után 2004. június 5-től, 664.000,- forint után 2005. június 10-től a kifizetésig számított kamat megfizetésére.

Kötelezte a III.r. felperes részére 2009. március 1. napjától havi 101.155,- forint járadék megfizetésére is. Kötelezte az alperest az I.r. felperes részére 195.000,-, a II.r. felperes részére 165.700,- forint, a III.r. felperes részére 496.700,- forint perköltség viselésére is, szintén egyéb marasztaló rendelkezések mellett.

A megyei bíróság az ítéletének a fellebbezéssel érintett rendelkezései indokolásában rögzítette, hogy a III.r. felperes által érvényesített, a Ptk.358.§-ában szabályozott tartáspótló járadékigényt megalapozottnak találta. A III.r. felperes az e körben módosított kereseti kérelmében a járadékigény havi összegét 2004. június 1.napjától 2007. május 31. napjáig terjedő időszakra havi bruttó 75.866,- forintban, 2007. június 1. napjától kezdődően havi 101.155,- forintban jelölte meg. Ezen összegeket egyrészt a néhai "A" által a halálát megelőzően elért havi átlagkereset összegével egyezően, míg a 2007. június 1.napjától érvényesített járadék összegét az alperes által a III.r. felperes részére 2007. július 1-től

2007. december 31-ig hat hónap időtartamra 606.928,- forint összegben teljesített járadékösszeg alapulvételével kérte megállapítani.

Ezen kereseti kérelem vonatkozásában a bíróság az alperest a részére 2009. január 22. napján kézbesített végzésben nyilatkozattételre hívta fel azzal a figyelmeztetéssel, amennyiben a bíróság felhívására a megadott határidő alatt nyilatkozatot nem tesz, hallgatását a bíróság akként értékeli, hogy a III.r. felperes által a 2009. január 13-i tárgyaláson tett pontosításokat a továbbiakban nem vitatja. Az alperes e körben nyilatkozatot nem tett, ezért a bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes a III.r. felperes által megjelölt egyébként munkáltatói igazolással valamint a 13/F/I. sorszám alatt csatolt, az alperes által kifizetői igazolásként kiadott okirat tartalmával bizonyított igény összegét elfogadta.

A perköltség tekintetében hozott rendelkezését akként indokolta, hogy az I.r. felperes 71 %-ban, a II.r. felperes 46 %-ban, a III.r. felperes pedig 78 %-ban lett pernyertes. A felperesek által érvényesített egyes igények tárgyalásának egyesítése kizárólag azt eredményezte, hogy az önállóan előterjesztett több keresetet a bíróság egy perben tárgyalta, valóságos keresethalmazatról nincs szó. Ebből pedig az következik, hogy ilyen esetben a követelések egybeszámításának nincs helye, ily módon az eljárási illetéket és egyéb perköltséget kereseti kérelmenként, külön-külön kell elszámolni.

Az ügyvédi munkadíj körében a 32/2003.(VIII.22.) IM. számú rendelet 2.§.(2) bekezdése alkalmazásával mérsékelte a felperesek képviselője által a megbízási szerződésekben kikötött díj összegét, mivel az egyes szerződésekben rögzített sikerdíj összegét nem találta arányban állónak a pertárgy értékével, a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység mennyiségével és minőségével. A megyei bíróság a rendelet 3. §. (2) bekezdés a./ pontja alkalmazásával állapította meg - álláspontja szerint a jogi képviselői tevékenységgel arányos összegű - ügyvédi munkadíjat az I.r. felperes vonatkozásában 195.000,- forintban, a II.r. felperes vonatkozásában 165.700,- forintban, míg a III.r. felperes vonatkozásában 496.700,- forint összegben.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Vitatta a III.r. felperes részére megállapított tartáspótló járadék összegét, illetőleg a lejárt járadék összegét is. A perköltség vonatkozásában az ítélet megváltoztatását kérte, akként hogy az ítélet tábla az alperes részére állapítson meg elsőfokú perköltséget mindhárom felperes vonatkozásában a pernyertesség-pervesztesség arányában.

Előadta, hogy az ítélet nem tartalmazza a túlélő házastárs baleset előtti és utáni, az ítéletben figyelembe vett jövedelmét, az ideiglenes özvegyi nyugdíjának időtartamát és összegét, továbbá az árvaellátás összegét, a járadék megállapítás tartamára. Az egy főre eső jövedelem tekintetében ily módon nem tudni milyen összegek figyelembevételével számította a megyei bíróság a havi járadék-különbözetet 101.155,- forintos mértékben.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a Veszprém Megyei Bíróság korábbi hatályon kívül helyező határozatában előírtakat, nem vizsgálta az eltartottra a balesetet megelőző időpontban jutó jövedelmet, vele kapcsolatos kiadásokat, ugyanígy a baleset utáni időpontban. Nem volt figyelemmel azon utasításra sem, hogy az egy háztartásban élők esetében ez általában az egy főre eső jövedelem, annak különbözete az

a kár, amely járadékként figyelembe vehető. Nem vette figyelembe a megyei bíróság azon alperesi kérelmet, hogy milyen iratok csatolására kérték kötelezni a felperest.

A Veszprém Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság hatályon kívül helyező határozatában megállapított alperesnek fellebbezési perköltségként 60.500,- forintot, amiről - álláspontja szerint - szintén nem tartalmaz döntést az elsőfokú ítélet.

A fellebbezési ellenkérelem az ítélet megfellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyására irányult.

Előadták a felperesek, hogy a bíróság felhívására beszerezték néhai "A" volt munkáltatójától a "B" Kft-től az igazolásokat, hogy az azonos vagy hasonló munkakörben foglalkoztatottak milyen átlagkeresettel rendelkeztek a 2005-2006-2007-2008. évben és a 2009. évre vonatkozóan milyen bérfejlesztést hajtottak végre. Ezen igazolásokat csatolták. Igazolták, hogy a III.r. felperes ideiglenes özvegyi nyugdíjban 2004. július 1-től 2005. május 31-ig részesült, melynek összege 232.063,- forint volt, ezt követően pedig csak - gyermeke jogán - árvaellátást kapott.

Ily módon a megyei bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján helyes döntést hozott.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(3) bekezdése értelmében - a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között - felülbírálvá megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az eljárás adatai alapján megállapítható, hogy a tartáspótló járadék igény vonatkozásában a 13. sorszámú jegyzőkönyvben a III.r. felperes a keresetét megváltoztatta, pontosította, melynek alapja a beszerzett munkáltatói igazolások, illetőleg az alperesi 13/F/I. szám alatt csatolt kifizetői igazolás volt. Az alperes a tárgyaláson nem volt jelen.

A megyei bíróság a Pp.141.§.(6) bekezdésének megfelelően felhívta az alperest e körben nyilatkozzátételre, figyelmeztette hallgatása következményeire, az alperes a felhívást átvette, nyilatkozatot sem határidőben, sem a következő tárgyaláson nem tett, illetőleg a következő tárgyaláson sem jelent meg.

Azon felül, hogy az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a kellően igazolt jövedelmek és kifizetések alapján állapította meg a folyamatos illetőleg a lejárt tartáspótló járadék összegét, önmagában az alperes hallgatása, a figyelmeztetés ellenére a nyilatkozzátétele elmulasztása megalapozza a marasztalásában megvalósuló ún. mulasztásos ítélet meghozatalát (Pp.141.§.(6) bekezdés).

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság az eljárás adatainak helyes mérlegelésével állapította meg a perköltségek összegét és okszerű a döntése annak viselése kérdésében is.

Tájékoztatja az ítélet tábla az alperest, hogy a hatályon kívül helyező végzésben kizárólag a felmerült perköltségek megállapítása történik meg, a perköltség viseléséről a megismételt eljárás eredményeképp az ottani pervesztesség-pernyertesség arányának megfelelően

dönt az elsőfokú bíróság, mint ahogy azt a jelen esetben is törvényesen tette (Pp.252.§.(4) bekezdés 2.mondata).

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését a Pp.253.§.(2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján köteles a fellebbezési eljárásban pernyertes felperesek jogi képviseleti díjból álló perköltsége megfizetésére azzal, hogy az eredménytelenül fellebbező alperes személyes illetékmentessége okán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Pp.78.§.(1) bekezdése, a 6/1986.(VI.26.) IM. számú rendelet 13. §.(1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

Győr, 2009. évi december hó 17. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

. Lezsák József sk. . Vass Mária sk.
előadó bíró

bíró